

[Ministeren for handel, industri og søfart.] skeligere end tidligere for bankerne at stille de nødvendige midler til rådighed. Fra bankernes side har man derfor fremhævet, at det vil være nødvendigt, at der gives bankerne adgang til om fornødent i nationalbanken at genbelåne de statsgaranterede eksportkreditter.

Regeringen er enig i, at det vil kunne vise sig nødvendigt at foretage en sådan genbelåning af statens garantier, og nationalbanken har da også i en som bilag til lovforslaget optrykt skrivelse til handelsministeriet udtalt, at banken vil være villig til for de private banker at genbelåne eksportkreditter, for hvilke der er ydet statsgaranti, idet banken dog har forbeholdt sig at ophøre med at give tilsagn om nye kreditter, såfremt de almindelige økonomiske forhold efter nationalbankens skøn udvikler sig sådan, at det må anses for utilrådeligt at fortsætte med en sådan kreditgivning. Da nationalbanken således vil kunne træde til med genbelåning af statsgarantierne, må man regne med, at der er tilvejebragt grundlag for, at statsgarantierne kan belånes i bankerne, således at eksportørerne kan få den finansielle hjælp, som er nødvendig.

Det er derfor som sagt regeringens opfattelse, at man bør bibeholde ydelse af eksportkreditstøtte under dennes hidtidige form.

Reglen i lovforslagets § 1 svarer i det hele til de bestemmelser, der i øjeblikket gælder om ydelse af eksportkredit, men som det vil ses af lovforslagets § 1, sidste stykke, er der indsat en bestemmelse om, at det totalbeløb, som staten efter forslaget skal kunne påtage sig garantiforpligtelser for, kan forhøjes med tilslutning fra folketingets finansudvalg. Grunden til den pågældende bestemmelse er den, at man ikke på forhånd kan lægge det pågældende garantibeløb fast. Forholdene kan udvikle sig således, at det bliver nødvendigt at forhøje dette beløb for at give eksporterhvervene den støtte, som er påkrævet til opretholdelse og udbygning af eksporten.

Fra erhvervsside har man såvel skriftligt som mundtligt overfor handelsministeriet fremhævet det ønskelige i, at der jævnsides med den egentlige direkte eksportkreditstøtte finder en udvidelse sted af de eksportfremmende foranstaltninger, som man også i et vist omfang hidtil har kunnet tilgodese i henhold til den gældende lovgivning. Jeg tænker herved på bestemmelsen i lovforslagets § 3, som på enkelte

punkter er ændret i forhold til § 3 i den gældende lov.

Ved lovforslagets § 3 foreslås det, at handelsministeren indenfor et samlet beløb af 500.000 kr. årlig skal kunne afholde udgifter til en række forskellige formål, først og fremmest til udsendelse af eksportstipendiater til sådanne lande, hvor det af hensyn til dansk eksport skønnes at være af betydning, at en indsats foretages på stedet med henblik på oparbejdning eller udvidelse af dansk eksport. Det beløb, der til de omhandlede formål kan disponeres over efter den gældende lov, er 150.000 kr., et beløb, som iøvrigt af finansielle hensyn blev nedsat i den gældende lov, idet man i den lov, der gik forud for den gældende, havde til rådighed et årligt beløb på 250.000 kr. De største enkeltbevillinger indenfor den gældende lovs beløb på 150.000 kr. er anvendt til udsendelse af eksportstipendiater til oversøiske lande. Som det fremgår af bilag 11 til lovforslaget, har man fra samtlige erhvervs side lagt megen vægt på, at adgangen til at udsende eksportstipendiater udvides væsentligt. Regeringen mener, at det vil være meget påkrævet at følge erhvervenes ønske på dette punkt. For relativt beskedne beløb muliggøres det, at man gennem udsendelse af yngre, forretningskyndige folk kan få undersøgt på udenlandske markeder de muligheder, der er for, at dansk eksport på konkurrencemæssig basis kan udbygges og vinde fodfæste på nye markeder. Regeringen tillægger det betydning, at de nødvendige midler bevilges til dette formål. Handelsministeriet er i stadig kontakt med erhvervene om udsendelse af eksportstipendiater. Det vil ikke være muligt i øjeblikket nøjagtigt at angive det totale beløb, der vil blive brug for til udsendelse af eksportstipendiater. Imidlertid er det min opfattelse, at man indenfor det i lovforslagets § 3 angivne maksimumbeløb vil kunne stille de nødvendige beløb til rådighed til eksportstipendiater til deres arbejde på udenlandske markeder.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget, er det tanken, at der af det nævnte beløb på 500.000 kr. årlig skal kunne anvendes et beløb på indtil 100.000 kr. til deltagelse i eller iværksættelse af særlige udstillinger. De udgifter, der er forbundet med dansk deltagelse i de fra tid til anden afholdte verdensudstillinger eller internationale udstillinger, f. eks. i USA eller andre lande, vil dog ikke kunne dækkes indenfor det nævnte beløb på